

Csapatstaféta

Ezúttal a szegedi Márton Áron Cserkészcsapat tagjai kérdezték az okányi csapattól, hogy milyen programokat szerveznek a cserkészév során.

Íme:

Csapatunknak három fő profilja van: a vízicserkészet, regös programok és a fogyatékos gyermekekkel való foglalkozás.

Van egy vízitelepünk, ahol evezünk, javítjuk a kajakokat és kenukat. A vizeket tavasztól őszig járjuk, télen inkább a regösséggel foglalkozunk. A debreceni egyetem hallgatói segítenek ebben a cserkészvezetőknek. A csapat kapcsolatot tart egy fogyatékos gyermekekkel foglalkozó alapítvánnyal. Együtt szoktunk kirándulni, játszani, programokat szervezni. Sok felé jártunk, voltunk Erdélyben, Mariazellben. Sajnos az árvízi cserkésznapra nem jutottunk el, de jövőre szeretnénk ott lenni.

A nagy távolság miatt sajnos el vagyunk szigetelve a kerület többi részétől és igazán nem tartozunk se Szegedhez, se Debrecenhez. Ez okoz némi nehézséget, viszont a cserkészek nagyon szívesen járnak, örömmel vesznek részt a programokon.

Mi a szegedi Bálint Sándor Cserkészcsapatától kérdezzük, hogy vízi cserkészekként mennyire ismerik a Körösök vidékét és szoktak-e arra evezni.

Tehát várjuk a Bálint Sándor cserkészcsapat válaszát, melyet a következő számban közléteszünk!

A Magyar Cserkészszövetség

V. Kerületének hivatalos lapja

Megjelenik kéthavonta

Felelős szerkesztő: Laurinyecz Mihály

Szerkesztők: Böröndi Ágnes, Hefner Róbert, Kiss Márton

Cím: 6723 Szeged, Tatra tér 5.

<http://www.cserkesz.hu/otker>, sodrasban@freemail.hu

A következő számunk szeptemberben fog megjelenni, lapzárta augusztus 23-án lesz. Várjuk írásaitokat, a nyári élménybeszámolókat és az őszi programok meghirdetését!!!!

Addig pedig vidám, tartalmas nyarat és jó táborozást kívánunk minden kedves olvasónak!!!

Idén is lesz....

KOMP FESZTIVÁL

Vác, Apor Vilmos Katolikus Főiskola

2006. augusztus 17-21.

Gondolj már most a nyári új barátokkal való újra-találkozásra!

Még mielőtt megismerheted őket regösben, vk-ban, nagytáborban... már most tervezd be, hogy nyár végén Vácot találkozhatsz velük!

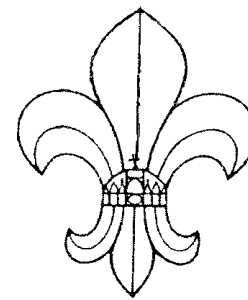
Idén is nagy szeretettel várunk Téged, hogy kikapcsolódj, töltsd, találkozz, beszéljess... !

A szervezők nevében:

Szabó Zsuzsi, Papp András Gorál

kompfesztival@cserkesz.hu

További információk a www.cserkesz.hu/komp oldalon. (Frissült cseppet, s még fog...)

SODRASBAN

2006. július Az V. (Délmagyarországi) cserkészkerület körlevele V. évf. 4. szám

Közgyűlések után...

Nem csodálkoznék, ha a közgyűlés kifejezésre nem túl sok pozitív, gondmentes érzélem csapódna le a Kedves Olvasóban az elmúlt két-három hónap távlatában. Éppen ezért nem is erre szeretnék utalni, hanem arra, hogy ezek már mögöttünk vannak, arra, hogy itt a nyár, cserkészéletünk csúcsa, mikor a táborok megmutathatják, mennyire készültünk föl a természetadta és a táborok előkészítésében, levezetésében megnyílvánuló megpróbáltatások leküzdésében.

Itt szeretném kiemelni azokat a pontokat, amikor személyes adottságaink kerülnek mérlegre: együttműködő-készségünk, türelmünk, megbízhatóságunk. Az, ha ígértünk egy tábori előkészületet és megcsináltuk, vagy mégsem? Ha az összetörlődő feladatok mellett az apró, személyes figyelmeségre is marad energiánk, és nem csak a nagyjára, a távolról szépnek látszóra figyelünk. Bizony ebben nekem is gyarapodnom kell, hiszen a nyár sokunknak nem állandó, kéthónapos szabadságot jelent, hanem néha még több munkát, mint az évközi egyszeri hétköznapiak menete.

Ehhez a többletmunkához kívánok önnevelő erőt, cserkésztestvéries és felelős magatartást, jó nyarat, eredményes táborokat!

De mindez nem jelenti azt, hogy ősszel újból föl ne kéne vetnünk és tisztáznunk a közgyűlésünkkel kapcsolatos dolgainkat. Az országos közgyűlés bimbójai is lehet, hogy kihajtanak akkorra.

Misi a.

Számunk tartalma

Stratégia.....	2
Partnerség a haladásért.....	3
Újból az árvizekről.....	3
A kerületi raktárról.....	4
Horizont.....	4
TEGYEDMERT.....	6
Regös est.....	7
Szent György nap Madarason.....	8
riport.....	9
roVERseny.....	10
Könyvajánló.....	11
Módszertan.....	11
Csapatstaféta.....	12
KOMP Fesztivál.....	12

Stratégia

Anno „választási programunkban” már megírtuk: minden szél rossz felől fúj annak a hajósnak, aki nem tudja, hová akar eljutni. Ezért van szükségünk kerületi stratégiára: hogy tudjuk, honnan és merre hajózik a Kerület, és ennek megfelelően mindenféle széljárást cserkészeink – és így a magyar fiatalság, társadalom – javára fordíthassunk.

A folyamat nagyjából fél évig fog tartani, és havonta kb. egy hétvégét fog igénybe venni 2007 őszén és telén. A hétvégekre valószínűleg Szegeden fog sor kerülni: péntek este kellene megérkezni, vasárnap délelőtt pedig lehet távozni. Ez összességében nem kevés idő és energia, ráadásul valószínűleg a találkozók között is lesz olvasni- és gondolkodnivaló.

A tartalomról dióhéjban: először áttekintjük a Kerület jelenlegi helyzetét, valamint a Világszövetség és az MCSSZ stratégiáját. Ezek után felvázolunk egy jövőképet, ahová az elkövetkező 4–5 év alatt szeretnénk eljutni: milyen Kerületet – esetleg Régiót – akarunk? Ha ezzel is készen vagyunk, akkor pedig kidolgozunk egy részletes cselekvési tervet. Ebben egy sor kisebb-nagyobb olyan lépés lesz felsorolva, amelyek elvégzésével remélhetőleg elérhetjük az áhított jövőképet.

Az egész stratégiai folyamathoz ajánlott olvasmány a WOSM stratégiája: <http://www.scout.org/strat>

feladat nem „egyemberes”, ezért felállítunk rá egy munkacsoportot. Az volna a szép, ha ebben a Kerület minél teljesebben képviselve lenne. Tehát ne (csak) szegedi egyetemista segédtszifűiek legyenek benne, hanem legyenek benne vezetők és vezetettek, békésiek, csongrádiak és kiskunságiak, idősek és fiatalok, nők és férfiak, réges-régen cserkészkedők és a mozgalomhoz nemrég csatlakozottak, értelmiségiek és kétkezi munkások, falusiak és városiak és így tovább. Ez fontos! Azért fontos, hogy a végeredményen lehetőleg a Kerület minden cserkészeinek meglátsszék a „keze munkája”, és a végeredményt így majd az egész Kerület magáénak érezze.

Így tehát ezúton hívok mindenkit stratégiát készíteni!

Az ideális jelöltnek két jellemzője van: kedve és ideje!

(Ezen kívül hasznos – de egyáltalán nem követelmény –, ha elérhető e-mailen is, és ha valamennyire tud angolul.)

Aki kedvet érez magában, az írjon nekem a .babos@gmail.com címre, vagy jelezze ezt bármilyen módon az Elnökség bármely tagjának.

És buzdítson másokat is!

Babos Gábor

Könyvajánló

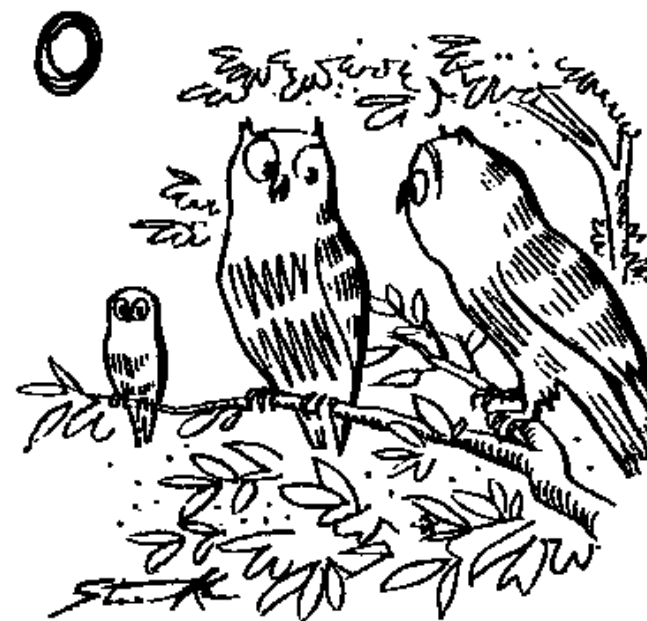
Ezúttal egy kazetta sorozatot szeretnék a figyelmetekbe ajánlani: **Madárhang kalauz** a címe, a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület kiadásában jelent meg. Dr. Tóth László szerkesztette a hozzá tartozó ismertetőt.

115 Magyarországon megjelenő madárfaj hangját lehet meghallgatni a kazettán és a megismerést segítő mindegyik után bemondja egy hang, hogy melyik madarat hallottuk. Az ismertetőben pedig minden madárról van egy rövid jellemzés és a madárfajok monitorozásáról is szó esik.

Minden cserkészvezető figyelmébe ajánlom a kazettát, melyet egyrészt kellemes hallgatni, másrészt hasznos, mivel megismerhetőek a madárhangok és a nyári táborban már mondhatjuk is a cserkészeknek, hogy milyen madarat hallunk.

A három kazetta és a füzet ára 3000 Ft és megvásárolható a Kenderkóc boltban Budapesten (1073), Erzsébet krt. 10-12, illetve telefonon (1) 351-9620. (Kézműves termékek, alapanyagok boltja)

www.kenderkoc.hu

Játékajánló

A nagy vadászat

Osztrák fiatalok játéka a szabadban. Játéktérül rendszerint fás ligeteket vagy cserjéseket jelölnek ki, olyan terepet tehát, amelyen könnyű elrejtőzni. Minél nagyobb a játéktér, annál jobb, de határait előzőleg pontosan meg kell jelölni.

A játékosok száma nincsen korlátozva. Kezdetben választanak egy vadászt, a többiek őzek. A vadásznál van a kürt (vagy síp). Kezdekortól mindnyájan a játéktér közepén állnak, és a vadász jelére mind szertefutnak. A vadász igyekszik az őzekből egyet vagy többet leteríteni, azaz megérintéssel elfogni. A leterített őz a foglya lesz, és be kell állnia mellé hajtónak. A vadász arra törekszik, hogy már a kezdésnél egy-két hajtót szerezzen, akik aztán leterítenek majd szintén őzeket. A hajtókat valami feltűnő jellel meg kell jelölni.

Az őzek most a játéktér teljes területén szét-szóródnak. Igyekeznek minél messzebb kerülni és jól elbújni. A vadász és a hajtók a keresésükre indulnak. A leterítés csak akkor érvényes, ha valakit kézzel megérintenek; az észrevett játékosnak lehetősége van a futásnak keresni menedéket. Sőt meg is nehezíti a vadász dolgát: fára mászhat, sziklára kapaszkodhat, s minthogy csak kézzel megérintéssel lehet elfogni, a vadász vagy az egyik hajtó kénytelen utána kapaszkodni.

Időről időre a vadász köteles kürtjébe fújni, hogy az őzeket tájékoztassa hollétéről. Másfajta kürtjelek a hajtóknak szólnak, ezek ilyenkor a vadászhoz gyűlnek, hogy utasításait meghallgassák. A vadász dolga—kivált ha „nehéz -” terepen működik—egyáltalán nem könnyű. Mégis idővel egyre több hajtója lesz és az őzek száma egyre fogy. Az az őz, amelyik utoljára marad életben—nyert.

(Forrás: Lukácsy András: Népek játéka)

roVERseny 2006

A program leírása: aktív pihenésre kínálunk lehetőséget most ötödször.

Gyertek, de most is készüljétek fel testileg-lelkileg. Hozzatok emlékeket a nyárról, esetleg korábbi roVERsenyekről, (évforduló, vagy mi!), játékokat, hogy legyen mivel elütni az eredményhirdetés előtti percek, de költői vénátokat se felejtsetek otthon! Szép a vidék, és sokatokat biztosan megihlet az esti táborúzig. A szombati versenyen továbbra is ügyes állomásokkal kísérletezünk, amik csak arra várnak, hogy kipróbáljátok őket. A verseny olyan négy fős csapatok között zajlik, amelyeknek legalább egy tagja lány. Minden csapatnál egy vagy két, a terepviszonyokat elviselő kerékpárnak kell lennie. Ezekkel a bringákkal gyorsabban közlekedhettek a verseny alatt - az erdőben, és néhány feladathoz is hasznosak lehetnek. A csapatok tagjai lehetnek egyszerre több cserkészcsapatból, és egy csapatnak legfeljebb egy fő nem cserkész is tagja lehet, aki magáénak tudja a cserkész szellemiséget. Minden csapatból legalább egy tagnak jelen KELL lennie a péntek esti szabályhirdetésen. Kivétel nincs.

Szükséges felszerelés: hátizsákon szállítható sátor, hálózsák, amiben alszotok, (sajna fürdési lehetőség nem lesz nagyon) lámpa; könnyű kis hátizsák, könnyű ruha, amiben versenyeztek (meleg lesz és napsütés), csapatonként egy egészségügyi csomagocsk (a verseny alatt veletek kell lennie), hideg élelem, szombat este adunk meleg vacsorát, ehhez csajka, evőeszköz; csapatonként egy vagy két bringa, cserkészfüzet, legalább egy tájoló, emlékek, fényképek a nyárról, társasjátékok, fürdőruha. Térképet kaptok a versenyzéshez, de hasznos lehet egy Vértes turistatérkép (M 1:40 000) is, cserkésznek cserkészigazolvány.

Időpont: 2006. szeptember 1-3.

Találkozó: - *gyalogosoknak:* péntek este 19.30-ig a várgesztesi templom előtt, ezt követően kis esti séta hátizsákkal, - *kerékpárosoknak:* péntek este 19.20-kor a szárligeti vasútállomáson, ahonnan két keréken "gurulnak" tovább körülbelül egyórás túrával.

Program: Pénteken 23.00-kor a versenyszabályok hirdetése; 23.30, lefekvés.

Szombaton 8.30-kor a térképek kiosztása; 9.00 tömegrajt; 18.00 vacsora, utána tábor-tűz, eredmények kiértékelése, eredményhirdetés, díjak átadása, mulatás, ki meddig bírja. Vasárnap reggel hazautazás.

Gépjárművel érkezők előzetesen egyeztessenek a program szervezőivel az utasok számáról, az útvonalról és a találkozási helyről.

Részvételi díj: a X. Cserkészkerületieknek 2000 Ft/fő

Más kerületieknek és nem cserkészeknek: 2500 Ft/fő.

Más Cserkészkerületből érkezők kérjék kerületük vezetőségét, hogy támogassák részvételüket!

Részvevők: a X. és más Cserkészkerületek cserkészei, és cserkész lelkületű 16 év felettek, legfeljebb 12 csapat.

Jelentkezés: a program szervezőjénél, Valentin Andrásnál (1239 Soroksár, Haraszi út 69/b. Tel.: 1/287-1081 vagy 20/828-9709, valekaa@gmail.com

csapatonként egyszerre, megadva a csapat nevét, névsorát, tagjainak cserkészcsapat- és kerületszámát, lakcímeit, drótposta címeit és cserkészigazolvány-számát, mindezt lehetőleg drótpostán. Jelentkezés csak abban az esetben érvényes, ha az egész csapat részvételi díját (min. 6000 Ft) egyszerre, rózsaszín postautalványon elkülditek a fenti címre legkésőbb a szóbeli jelentkezés napján, feltün-

„Partnerség a haladásért”

Kerületünk célja – amint erre már régebben is utaltunk – lényegében nem más, mint hogy néhány év alatt valóban jobb cserkésztevékenységet művelhessünk több fiatal részvételével, és ezzel a nevelőmunkával, erkölcsös, talpraesett, találékony emberek nevelésével hozzájárulhassunk egy jobb társadalom kialakulásához a Dél-Alföldön. Elképzeléseink szerint valami ilyesmi lenne a cserkésztevékenység célja.

A kerületben jelenleg nagyjából - már csak! - két tucat csapat működik, és ezek egy része is éppen csak vegetál. Először is szeretnénk a még működő csapatokat megerősíteni (később újabbak alapítását is ösztönözni, de arról majd egy másik írásban lesz szó).

Ennek a csapattámogatásnak az eszköze egy program, amelyet egyelőre "partnerség a haladásért" névre kereszteltünk. A program nagyjából abból áll, hogy egy viszonylag jól működő kerületi csapat "szövetségre lép" egy megerősítésre váró kerületi csapattal, és 2-3 éven keresztül együttműködnek, közös tevékenységeket szerveznek, megismerik egymást, együtt táboroznak stb. Leginkább pedig - cselekedve - tanulnak egymástól, kicserélik tapasztalataikat, gyakorlataikat. A néhány év során - remélhetőleg - sikerül annyi tudást, ismeretet, lelkesedést, hozzáállást gyűjteni, hogy a két csapat megáll a saját lábán, és immáron önállóan tudja végezni a cserkésztevékenység nevelőmunkáját.

A programról jelenleg egy néhány oldalas munkadokumentum áll készen, ami azonban közel sem teljes és végleges, és mit sem ér addig, amíg a résztvevő csapatok meg nem töltik tartalommal. Nemsokára erről is részletesen jelentkeznék itt a Sodrásban és a levelezőlistákon.

Kérésünk Hozzád, kedves olvasó: amennyiben bármilyen ötleted, elképzelésed van ezzel a programmal kapcsolatban, kíváncsi vagy rá, esetleg szeretnél részt venni benne, írd a da_elnokseg@yahoo.com e-mail címre!

Kokaveczné Bánki Judit (Jumbó)

Újból az árvizekről

A mai postával érkezett egy tiszteletre méltó levél az 595-ös sz. Bethlen Gábor Cserkészcsapatától, melyben fényképpel küldik Dr. Fank Józsefnek, a Csongrád Megyei Védelmi Bizottságnak levelét, melyben „köszönetét fejezi ki az 595. Bethlen Gábor Cserkészcsapat részére a 2006. évi nagyárvíz elleni sikeres védekezés során nyújtott kimagasló szakmai tevékenységért, áldozatkész helytállásért, önzetlen szolgálatellátásért. A megye érdekében végzett további munkájukhoz eredményeket, hozzá jó erőt, egészséget” kíván Szeged, 2006. június 06-án.

Gratulálunk, elismerésünk a fáradtságos és eredményes munkáért!

A kerületi raktárról

Közel három esztendeje került át a kerületi raktár a Tatra térről Algyőre, a plébániára. Gyulay Endre püspök atya helyettem önálló plébánost nevezett ki Algyőre, így illő és szükséges is lenne, hogy az ottani raktárt áthelyezzük.

Két ajánlatot is kaptunk a kerületi raktár elhelyezésére: egy Szeged környéki tanyán a nagyobb holmiknak, illetve a dokumentumoknak egy üres lakás szobáját. A tárgyalások, egyeztetések még folynak, viszont szükség lesz hamarosan szorgos kezek munkájára, akik segítenek a kerületi anyagok átszállítására.

Szeretném előre kérni, figyeljete a felszólításra, hogy ha szükség lesz rá, közös dolgainkat minél ügyesebben vihessük új helyükre.

Felhasználom az alkalmat arra is, hogy megköszönjem az eddigi segítséget mindezek gondozásában.

Jó munkát!

Misi a.

Horizont

Általában rendkívül büszkék vagyunk rá, hogy milyen hűen követjük az alapító, Baden-Powell elképzeléseit idehaza, a magyar cserkészletben. De tegyük a szívünkre a kezünket: mit olvastunk tőle? Mikor? B.-P. körülbelül három tucat könyvet és több száz cikket írt, amelyek közül anyanyelvünkön talán ha három könyv elérhető.

Most új sorozatot indítunk a Sodrásban: minden hónapban megjelentetjük B.-P. egy-egy cikkét, amelyeket a *The Scouter* (kb. az angol Vezetők Lapja) folyóiratba írt valamikor 1907 és 1941 között. A sorozat címe Horizont, vagyis látóhatár: önmagáért beszél. Szeretnénk, ha minél szélesebb látókörünk lenne, ha minél jobban el tudnánk különíteni a cserkészlet lényegét

azoktól a dolgoktól, amelyek csak külső formáját jelentik, egyszóval szeretnénk képessé válni arra, hogy valóban jobb cserkészletet művelhessünk, valóban az Alapító szellemében. Erre szolgál a most induló sorozat, amelynek első darabja a közelgő nyárra való tekintettel a táborozásról szól.

A cikkek eddig még soha nem jelentek meg magyarul.

B.-P.

Táborban

EBBEN a hónapban egy táborból írok. Remélem, hozzám hasonlóan sok cserkészvezető képes lesz rá, hogy idei szabadságát táborban töltsse. Ha csak feleannyira is fogja élvezni, mint én a saját táboromat, akkor már jól tette.

Bizonyos vagyok benne, hogy egy vagy két hétnyi ilyen élet testnek és léleknek a legjobb pihenőkúra és felfrissülés, ami csak egy férfi számára létezhet, legyen bár fiú vagy öreg harcos. És remek nevelő mindkettőjük számára. Táboron az erdei táborozást értem, nem a katonai tábort, amikor egyszerre sokakat bekvártélyoznak a sátorvászra alá. Az nem hasonlít jobban az általam pártolt táborra, mint egy cserebogár egy lúdra.

A cserkészlet táborának erdei táborfajtának kell lennie, ha valóban jó nevelőként akar működni. Sok – sőt, a legtöbb – katonai jellegű tábor hajlamos többet ártani a fiúnak, mint használni, hacsak nincs kivételesen jól irányítva és szoroson felügyelve. Az erdőlakó tábor ellenben – ha megfelelően kivitelezik – elfoglaltságot és egyéni leleményességet ad a legényeknek.

Egy nagy tábort szükségképpen jelentős mennyiségű rutinfegyelemmel kell megvalósítani. Fegyelmezett összejöveteleket

MÁJUSI SZENT GYÖRGY-NAP

MADARASON

2006 május 12 – 14 között a bajai körzet csapatai Madarason Szent György-napoztak. Eddig mindig megáztunk az április 24-e tájban tartott összejöveteleken, ezért döntöttünk úgy, hogy a fagyos szentek táján rendezzük meg találkozóinkat. Tompáról 15-en mentünk a madarasi végekre. Kerékpárral, autóbusszal és személygépkocsival vágunk neki a 41 km-es útnak.

Így látták a kerékpárosok: Ragyogó nap szórta ránk éltető sugarát, mikor a tompai busz váróteremtől nekieredtünk az útnak. 10 km-ként pihenőztünk. Bácsalmás alatt elhaladtunk a védett szikes Sós-tó mellett, ahol a gázlómadarakban gyönyörködtünk. Pár km-rel arrébb a horgásztóhoz értünk, amelyet a felduzzasztott Kígyós-érből alakítottak ki. Nagyszerűen kialakított, rendben, tisztán tartott pihenőhelyet pillantottunk meg. A kellemes érzések által feltöltődve vágunk neki utunk utolsó részéhez. Madarasra érve sikeresen megválaszoltunk a belépő kérdésekre. A szállásunk az iskolai tornaterem volt. A suliudivaron aztán nagyot játszottunk, egyre szaporodva az érkező csapatok tagjaival.

A megnyitó szertartás után a hozott elemőzsiákból vacsoráztunk, majd a tábortűzre kezdtünk készülni.

Másnap kezdetét vette a meghirdetett túra különféle próbákkal tarkítva. Sikeresen megvívtuk a Sárkány csapatával harcunkat.

Este tábortűz után néptánc házon vezettük le napi fáradozásunkat. Éjfélkor a jól végzett munka örömeivel bújtunk hálósájkjainkba, hogy holnap ki-ki közlekedési eszközéhez hangolva ébredjen.

Mi kerósok függetlenek voltunk az órától, csak az időjárásra figyeltünk.

A hazakerekezéskor félúton összetalákoztunk az autósokkal. Ennek örömeire jégkrémezést csaptunk. Már csak azt kérdegettük, hogy a következő Szent György-nap mikor és hol lesz.

Az eddigi találkozók sikerén felbuzdulva – a pécsi vendégek ötletét felhasználva - elhatároztuk, hogy vándorszerleget alapítunk ezen tavaszi találkozók emlékére.

A tompai 1511-es kerekezők

kell tartani, hogy utasításokat és elfoglaltságot adjunk a fiúknak, szolgálatos őrökre, sátorszemlére, fürdési rendre és hasonlókra van szükség. Ha nem a friss, szabadban való életért volna, akkor ez a fajta tábor szinte ugyanilyen jól megvalósítható lenne városi kaszárnyákban is. Semmit sem tanít meg a fiúknak egyéniségről, találékonyságról, felelősségről, természetismeretről és a nevelés számos apró (de valóban nagyszerű) morzsájából, amelyek elsajátítására az erdőlakó tábor a legjobb – ha nem az egyetlen – iskola.

De az ilyen tábort csak kis számú fiúval lehet megvalósítani, 30–40 a legtöbb, amennyivel még lehetséges. És persze csak akkor, ha az őrsi rendszert valóban és teljes mértékig hasznosítjuk.

Természetesen könnyű egy ideális táborról írni, és azt képzelni, hogy mindenkinek ugyanazok az előnyei*, de nem egészen ez a szándékom*. Ismerem azokat a nehézségeket, amelyekkel egy cserkészvezetőnek Angliában meg kell küzdenie, de szeretném az ideális tábort állítani azok elé, akik eddig talán ezt a kérdést nem gondolták alaposan végig, és azok elé is, akik – megszákból vagy példák alapján – hajlanak arra, hogy a katonai táborformát tekintsék szokásosnak és a fiúk számára megfelelőnek. Ezt az ideált aztán annyira lehet pontosan követni, amennyire azt a helyi körülmények lehetővé teszik.

Itt éppen egy erdővel borított dombok közt rohanó folyó mellett táborozom. Nemsokára tíz óra. Ötkor keltem, és az azóta eltelt öt óra folyamatos munkával telt, jöllehet az egész nem volt több, mint apró tábori munkálatok.

Tüzet kellett rakni, kávéfőzni és lángost sütni. Aztán a főzőeszközök kiforrálása és homokkal való kisúrolása következett, tűzifagyújtás a napra (gyújtós és paráznak való vastag fa), új kereszttrudat és bográcskampót kellett vágni és faragni, ezen kívül

le kellett vágni és el kellett készíteni egy parázfogót a tűzhöz és egy seprőt a táborhely tisztántartásához. Aztán a következő dolgokat kellett elvégezni: az ágynemű kiszellőztetése és elrakása, bakancsom megszírozása, a táborhely felsöprése és a szemét elégetése, a pisztráng kibevezése és megmosása. Végül megborotválkoztam és megfürödtem; és most készen vagyok a napi munkára, bármi legyen is az. De mindez öt órába telt.

Társam tegnap bement a legközelebbi faluba, és ma jön vissza a postánkkal és elátmányunkkal. Amikor visszajön, akkor éppen horgászni fogok vagy rajzolni, és bogyókat gyűjtök a vacsoránál elfogyasztandó „édességhez”, vagyis kompóthoz; a tábor viszont fel lesz söpörve és rendben lesz, a tűz készen arra, hogy meggyújtja, a főzőedények, bögrék és tányérok mind tisztán és használatra készen, és az étel is kéznél lesz.

Később a nap folyamán valószínűleg majd felkerekedhetünk és megnézhetjük a táj néhány további szépségét, ahogy válnunkra vesszük csomagjainkat a következő jól kinéző táborhely felé.* Aztán jön az egész táborverés, vízszerezés és tűzifagyújtás, főzés és önmagunk kényelembe helyezése. Az egész nagyon kicsi munkák sorozata, amelyek azonban összességükben fontosak. Mindezek örömet szereznek és elégedettséget adnak az idősebb férfinak, a fiúnak pedig élvezetet, élményt, tapasztalatot, leleményességet, önbizalmat és másokra való odafigyelést hoznak, valamint azt a kitűnő fegyelmet, amelyet a tábori hagyomány és az az elvárás szül, hogy magától kell a helyes dolgot cselekednie.

Nincs idejük semmittevésre, és nem engednek senkit lógni. De mindez nagyon különbözik a sátorváros utcáitól, ahol egy vállalkozó szállítja az ellátmányt, amelyet fizetett alkalmazottak főznek meg és szolgálnak föl, a fiúk meg csordában, mindössze annyit tesznek, amit parancsolnak nekik.

1911. szeptember

TEGYEDMERT 2006

Ópusztaszer

2006. május 20-21 (szombaton és vasárnap) néhány cserkész vállalkozott arra, hogy részt vesz egy civilek által szervezett tájékoztatói versenyen, nevezetesen a Természetbarát Gyerekek és Diákok Megyei és Regionális Találkozó-ján. Az egész Ópusztaszeren zajlott, és szerintem nagyon jól sikerült!

Reggel indultunk a Mars térről, és rövid fél óra utazás után már meg is érkeztünk. Szállásnak az ópusztaszeri iskola udvarát használtuk. Az első program a sátrak felállítása volt, majd következett egy rövid eligazítás a rendet, és a további programokat illetően. Csapatokban voltunk, így mindenkinek választania kellett egy csapatnevet. Érdekes variációk jöttek ki. Volt ott Meggyes rétes, Nikkelbolha, Sivatagi Harcikukac, és Gubacs is. Gondolom, nem okoz sok fejtörést, hogy melyik a mi csapatnevünk... =) Az adminisztráció után végül megkezdődött a versengés!

A verseny elég összetett volt, több versenyszámból állt. Ezek közül az első a nappali tájékoztatói verseny. Itt a cél a térképen jelölt összes bója megtalálása, és az időkorlát megtartása. A megadott haladási sebesség 4 km/h volt. Ha valamelyik csapat ennél gyorsabban, vagy lassabban haladt, akkor percenként 5 hibaponttal lett gazdagabb. Az idők betartását a pályán elhelyezett időmérő állomáson ellenőrizték. Tény, hogy a szervezők néha elég sok fejtörést okoztak nekünk egy-egy bója helyét illetően, de azért mindig sikerült őket megtalálni. Miután végimentünk, volt időnk pihenni, ebédelni, és még 1-2 cserkészjáték megtanítására is maradt erőnk. Cserkészszokáshoz híven az ebéd előtti ima után kiabáltuk egy „Jó étvágyat”! Mire az egyik sátorból kiszóltak, hogy „Nektek is!”

A pihi után következett a 2. versenyszám. Ez egy elméleti verseny volt, a természetről, és a TEGYEDMERT eddigi helyszíneiről. A csapatok egymástól külön voltak, mindenki talált magának helyet az udvaron. Segédeszközt nem lehetett használni. Ez után olyan 6 óra fele elmentünk a helyi vendéglőbe vacsorázni. Itt hosszabban szóba elegyedtünk 2 versenytársunkkal, és beszéltek az eddigi programokról. Vacszi után mindenki jól szórakozott, mivel a szervezők megleptek minket egy könnyűzenei programmal is. Két gitáros gondoskodott a jó hangulatról, nem tagadom, jól csinálták. Voltak, akik tapsoltak, voltak, akik csak a lábukkal ütötték a ritmust. Ez után a „közéleti buli” után kezdetét vette egy másik is, mivel a csapatok lassan elindultak az éjszakai pályán. Nagyon izgalmas volt, de sokkal nehezebb is. Sötétben nehezebb tájékozódni, könnyebben észrevesznek, és még a sebességhatárt is be kell tartani. Ez utóbbi 3 km/h volt. Igaz a végére már senki sem törődött vele (tisztelet a kivételnek), mivel a bóják megtalálása eléggé lekötötte mindenki figyelmét. Volt is torlódás rendszeren, és mire észbe kaptunk, már 3-4 csapat csatlakozott hozzánk. Úgy voltak vele, hogy a „kiscserkészek” majd megkeresik a bójákat, ők meg csak jelölnek a menetlevélen. Végül is jó érzés volt hogy így megbíznak bennünk, de az viszont nem tetszett, hogy ezzel kivonják magukat a játékból. Az időmérő állomáson aztán rendeződtek a dolgok. Mindenki lekapcsolta a lámpáját, és hallgattuk a madarak csicssergését. Magával ragadó érzés volt.

Végül sikerült végigmenni a pályán, és visszamehettünk volna a táborba, de mi inkább még heverésztünk egy kicsit a fűben, néztük a csillagokat és beszélgettünk. Aztán valamikor mi is lefeküdtünk. Másnap reggel új reményekkel és erővel felfegyverkezve ébredtünk. A reggeli kiosztása és elfogyasztása után sor került az utolsó versenyszámra is. Ez ismét

egy elméleti teszt volt, témája pedig Budapest és környéke. (Azért ez volt a téma, mert az országos döntő ott lesz) Itt segédeszközt is lehetett használni. Ezek a segédeszközök nevezetesen könyvek voltak. Egészében véve tetszettek a tesztek is. Jó volt a kérdésekre keresgetni a válaszokat akár a könyvekben, akár a fejben. Az idő letelte után szabad foglalkozás volt, hogy az eredményeket összesíthessék. Végül elérkezett az igazság pillanata. Mindenki feszülten várakozott. Természetesen hátulról kezdték a felolvasást, ezzel is feszítve idegeinket. Végül megszületett az eredmény! Az 1. helyen a CSEMETE csapata állt, a 2. helyen a Ságvári egyik csapata, 3. helyen pedig mi, cserkészek! Ez annyit jelent, hogy továbbjutottunk az országos döntőre! Nagyon örültünk neki! Szerintem megérte eljönni akárhonnán nézzük.

Jól szórakoztunk, bizonyíthatunk, sok embert megismerhettünk, és még a cserkészteket is közelebb hoztuk mások szívéhez. (Ugyanis többen kértek elérhetőségeket, információkat) Összefoglalva: szerintem mindenki nyertes lett, aki eljött, és én biztos indulok jövőre is! Na és te?

Szabó Réka

521. Maximilian Kolbe cscs.

Regös est

Szeged, 2006. június 16.

A korábbi jól sikerült alkalmak után június 16-án pünkösdi és egyben Szent Iván-éj kapcsán találkoztak a szegedi, és nagy örömünkre a Szegeden csak tanuló roverek, barátok, ismerősök, évfolyamtársak.

Az est nagy része ezúttal nem a táncteremben, hanem a Tatra téri plébániakertben telt el. A megválasztott pünkösdi királynak és királynénak változatos, sokoldalúságot igénylő feladatokban kellett a legjobbnak lenniük (legények: erősen kötött fogású birkózás, kötélhúzás, műveltségi kérdések; lányok: gyöngyfűzés, téstválogatás, műveltségi kérdések). A sötétedéskor meggyújtott tűz körül cserkészjátékok egész sorát játszottuk el, de természetesen Szent Iván-éj alkalmából nem maradhatott el a tűzgrás sem. Öröm volt látni, hogy egyre többeknek kell egymásnak bemutatkozni, és a részvevőknek kb. a harmada nem cserkész. Viszont ügyelnünk kell rá, hogy ezt a „lehetőséget” ragadjuk meg: ami az idősebb, „sokat látott” vezetőségnek természetesen (pl. kiscserkészjátékok huszoneves fejjel), az a helyszíni (hosszabb távollétek a plébániakertből), és utólagos vélemények alapján egy nem cserkész kamaszfiúnak, de egy egyetemista lánynak sem az, sőt kissé visszatetsző.

Azért reméljük, hogy a tánc kezdete után alig fél órával néhány fősre apadt résztvevő-tábor nem ennek, hanem az azidőtájt induló utolsó busz- és villamosjáratoknak, valamint az egyébként valóban sok évszázados dolgozatnak és vizsgának tudható be.

Kiss Márton

519. Bálint Sándor cscs.